

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

Index Conclusionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

I N D E X

Conclusionum.

EX LOGICA.

- i. *OBJECTUM materiale Logices non sunt voces manifestatiuae conceptuum logicorum. Pag. 1*
- ii. *Nec res substantes his conceptib⁹. 3*
- iii. *Nec intellectus rectè intelligens definire, syllogizare &c. 5*
- iv. *Nec ens rationis fictitium resultans à denominationibus logicis. 7*
- v. *Sed tres mentis operationes. 9*
- vi. *Etiam apprehensio simplex. 11*
- vii. *Objectum attributionis est syllogismus logicè perfectus. 14*
- viii. *Objectum formale quod non est regularum ipsarum, aut syllogismorum idealium directiuitas. 17*
- ix. *Nec intellectuum dirigibilitas. ib.*

- x. Nec earum *veritas physica.* 18
- xi. Sed earum *conformitas cum regulis logicis.* 19
- xii. *Versatur Logica circa hoc objectum suum simpliciter practice.* 20
- xiii. Item certo, & quò ad omnem partem est *virtus intellectualis.* 23
- xiv. Non est tamen *Sapientia, vel Prudentia, aut Ars strictè.* 24
- xv. Sed est *scientia:* 25
- xvi. *Una unitate aggregationis.* 27
- xvii. *Nulli alteri subalternata.* 28
- xviii. *Logica docens & utens active non nisi per connotatum distinguuntur.* 30
- xix. *Ad scientias solum totales perfecte acquirendas Logica artificialis est necessaria moraliter.* 33
- xx. *UNIVERSALE solum fundamentaliter datur a parte rei.* 34

- xxi. Metaphysicum est unum aptum
inesse multis: Logicū unum aptum
prædicari de multis. 38
- xxii. Materiale ej⁹ sunt singularia. 39
- xxiii. Quale nequit esse unicum in-
diuiduū, cuius similia implicāt. 41
- xxiv. Formale uniuersalis est cog-
nitio abstractiua & directa. 43
- xxv. Qualis esse potest etiā iudicium
& discursus. 44
- xxvi. Prædicatur hæc cognitio in præ-
dicatione uniuersalis ut quo; sin-
gularia ipsa ut quod: 47
- xxvii. estq; ipsa unitas uniuersalis. 45
- xxviii. Causa efficiens uniuersale est
solus intellectus creatus. 46
- xxix. Respectu inferiorum uniuers-
ale est totum potentiale. 48
- xxx. In prædicatione affectā signo u-
niuersali vel particulari tā subjectū

- quàm prædicatum amittit uni-
versalitatem. 49
- xxxi. Item in prædicatione singu-
lari. ibidem.
- xxxii. Universale respectu Gene-
ris, Speciei, Differentia, Proprii,
Accidentis est genus. 51, & 53
- xxxiii. Genus est unum aptum præ-
dicari de pluribus specie differen-
tibus in quid incompletè. 57
- xxxiv. Species est quid essentiali-
ter completum, intentionaliter
indivisum, physicè divisum in
plura individua non notabiliter
differentia, deq; ijs prædicabile. 62
- xxxv. Individuum est quid aptum
inesse uni soli, deq; eo prædicari. 58
- xxxvi. Potest abstrahi ratio com-
munis individui. 59

xxxvii.

- xxxvii. Differentia est quid aptum prædicari de multis, numero vel specie differentibus per modum partis essentialis formalis, seu in quale essentiali. 64
- xxxviii. Inferior superiorem, aut genus superius non includit formaliter. 65
- xxxix. Proprium est unum aptum prædicari de multis in quale necessario. 66
- xl. Accidens est unum aptum prædicari de multis in quale contingenter. 67
- xli. SIGNUM est quid aptum potentie cognoscitivæ representare aliquid. 69
- xlii. Vis significativa signi naturalis est naturalis: ejus connexio cum re significata. 71
- ā 3. XLIII.

xliii. *Vis significandi va signi ex in-*
stituto est volitio instituentium tale
signum declarata & acceptata. ib.

lxiv. *Voces humanae articulatae sunt*
signa ad placitum obiectorum: Vo-
luntatis eas perferentis. signa sunt
naturalia. 73

xlv. *Significant res & conceptus: hos*
per modum argumenti, illas imme-
diatè per modum imaginis. 74

xlvi. *Supponunt pro re & cōceptu. ib.*

xlvii. *Scripturae compositae ex literis*
immediatè significant voces. 75

xlviii. *ENUNCIATIO est simplex*
qualitas. 76

xlix. *Omne iudicium humanum ne-*
cessariò comitatur apprehensio sim-
plex terminorum. 77

I. Enūciationis affirmatiuae & nega-
tivae idem est obiectum, identitas

- prædicatum & subjectum inter. 78
- li. Veritas enuntiationis neque in
transcendentali, neque in prædica-
mentali consistit relatione. 81
- lii. Est actui partim extrinseca. 82
- liii. Actus verus nequit fieri falsus. 85
- liv. Veritas perfecta soli convenit
iudicio. 86
- lv. Ex duabus contradictoriis de fu-
turo contingente, una est determi-
natè vera, altera falsa. 87
- lvi. DISCURSUS est assensus me-
diatus, quo assentimur, vel dissen-
timur uni propter aliud. 89
- lvii. Syllogismus, prout est artefactum
logicum, essentialiter præmissas &
conclusionem includit. 90
- lviii. Prout est 3ta mētis operatio, cō-
sistit formaliter & adæquatè in sola

- conclusionem formali. 91
- lix. Sola præmissa objectiva per
sui species impressas efficienter con-
currunt ad assensum cōclusionis. 93
- lx. Dato præmissis assensu, necessi-
tatur intellectus ad inferendam
conclusionem necessitate tantum
contrarietatis. 94
- lxi. Actualis assensus præmissarum
est necessarius pro eo instante, quo
elicitur conclusio. 96
- lxii. Conclusio formalis attingit for-
maliter objectum præmissarum. 97
- lxiii. Sequitur partem debiliorem. 98
- lxiv. DEMONSTRATIO est dif-
cursus faciens scire. 100
- lxv. Implicat, scientiam cum er-
rore sibi directe opposito stare simul
in eodem intellectu. 102
- LXVI.

lxvi. Possunt naturaliter stare simul circa idem objectum materiale fides, opinio, scientia. 103

lxvii. Imò idem actus esse potest scientia, opinionis, fidei. 106

EX PHYSICA.

- i. PHYSICA scientia est speculativa corporis naturalis. P. I. in Phys
- ii. PRINCIPIA intrinseca corporis naturalis in fieri per mutationem sunt Materia, Forma, Privatio. 4
- iii. In facto esse tantum Materia & Forma. 6
- iv. PRIVATIO est carentia unionis formæ cum subjecto apto. 10
- v. Diversitatem numericam & specificam desumunt privationes à diversis subjectis & formis sibi oppositis. ibidem.

vi. Negationes & necessaria, & contingentes à rebus positivis distinguuntur. 7

vii. Positâ re in uno loco, perit opposita ei negatio ubique. 11

viii. Existit privatio proxima immediate ante generationem causalem 12

ix Principiat, dum primò est compositum. ibidem.

x. MATERIA PRIMA datur. 15

xi. Creatur à solo Deo. ibidem.

xii. Est subjectum primum cujusque rei, ex quo, cum insit, fit aliquid per se. 16

xiii. Non existit existentia forma. 16

xiv. Etiam dato, existentiam ab existentia distingui. 18

xv. Naturaliter existere potest sine forma substantiali. 20

xvi.

- xvi. Non nisi supernaturaliter spoliari potest omni formâ. 22
- xvii. Dato etiam, eam naturaliter existere existentia formæ. 23
- xviii. Non est materia pura potentia logica, aut pura potentia passiva physica, excludens omnem potentiam activam physicam. 23
- xix. Potentia passiva materiae est ipsa ejus entitas. 24
- xx. Esse potentiam receptivam formarum substantialium, est de conceptu formali primo materiae. 25
- xxi. Esse receptivam accidentium, est solum de essentia ejus physica. Ib.
- xxii. Specificatur materia ab ordine ad easdem vel diversas formas. 27
- xxiii. Rerum sublunarium materiae sunt ejusdem speciei. ibid.
- â 6
- XXIV.

xxiv. Possibilis est materia specie
diversa ab ea, quæ de facto datur.

Ibidem.

xxv. Appetitu innato per modum
simplicis complacentiæ appetit om-
nes formas, etiam corruptas. 28

xxvi. Perfectiores præ imperfectio-
ribus non appetit. Ibidem.

xxvii. FORMA est substantia
simplex, incompleta, per modum
actus cum materia constituens u-
num per se. 30

xxviii. Non est tota compositi quid-
ditas. ibidem.

xxix. Forma hominis creatur. 32

xxx. Reliquæ omnes educuntur,
materiales substantiales è potentia
materia. ibidem.

xxxi. Quæ tamen ideo non præ-
exi-

- existunt formaliter in materia. ib.
- xxxii. Possunt formæ materiales,
etiam modales, creari. 34
- xxxiii. Nec implicat formam sub-
stantialem spiritualem educi. 34
- xxxiv. Plures formæ substantia-
les naturaliter nequeunt simul in-
formare eandem materiam. 37
- xxxv. Fieri id potest supernatura-
liter. ibidem.
- xxxvi. Præter formas speciales
non datur forma corporeitatis. 40
- xxxvii. Dantur tamen in vi-
vente formæ partiales. 42
- xxxviii. UNIO est quid distinctum
à materiâ & formâ. 46
- xxxix. Non est eductio formæ mate-
rialis. 48
- xxxx. Sed modus peculiaris substan-
tialis. 50
- â 7
- xxxxi.

- xli. In composito est unica unio totalis substantialis. 51
- xlii. Ea q; subjectata in sola materia. 53
- xlii. Producitur actione distincta ab educatione formæ. 54
- xliv. COMPOSITUM nihil est distinctum à materia, forma & unione simul sumptis. 55
- xlv. SUBSISTENTIA creata realiter distinguitur à natura. 58
- xlvi. Non est tamen aggregatum ex natura importata in recto & duplici negatione unionis actualis & aptitudinalis cum alio digniore connotatis in obliquo. 60
- xlvii. Sed entitas positiva substantialis. 64
- xlviii. Non absoluta, sed modalis. 66
- xlix. Effectus ejus formalis non est
reare

- reddere naturam independentem à
subjecto. 67
- i. Neque reddere illam potentem sub-
stare accidentibus. 68
- ii. Nec complere eam in operando. ib.
- iii. Sed esse positivum & ultimum
naturæ complementum, reddens il-
lam subsistentem. 69
- iiii. Potest natura divinitus existere
sine subsistentia. 70
- liv. Materia & formæ respondent
singulæ subsistentiæ. 71
- lv. Imò & unioni earundem. 72
- lvi. Potest subsistentia creata, per-
gens afficere naturam propriam, si-
mul terminare plures naturas a-
lienæ. 74
- lvii. Nec implicat, eandem natu-
ram terminari simul pluribus sub-
sisten-

- sistentiis propriis vel alienis. 74
- lviii. Sic potuit humanitas retinens
propria personam assumi à Verbo. 75
- lix. NATURA est principium motus
& quietis ejus, in quo inest primo
& per se, & non per accidens. 77
- lx. Talis est materia, etiam ut prin-
cipium passivum motus. 78
- lxi. Similiter forma, etiam ut prin-
cipium activum est. 79
- lxii. Compositum tamen non est natura. 80
- lxiii. Motus naturalis ille est, qui est
secundum exigentiam vel incli-
nationem ejus, in quo inest. 81
- lxiv. Violentum, quod est ab extrin-
seco passivo non conferente vim. ib.
- lxv. Voluntas nequit à Deo pati vio-
lentiā quò ad actus à se elicitos. 82
- lxvi. Supernaturale illud est, quod est
supra

supra vires & exigentiam sub-
stantiæ creatæ & creabilis. 83

lxvii. ARS est habitus cum recta ra-
tione factivus. ibid.

lxviii. Figura arteficiati consistit in
certa distantia & indistantia par-
tium, & ablatione partium super-
fluarum. 84

lxix. CAUSA est principium influens
per se influxu ex se formaliter de-
fectibili. 89

lxx. Constituitur in actu primo proxi-
mo per suam entitatem, reliquaque
ad agendum prærequisita. 87

lxxi. Ad actum primum non pertinet
intrinsecè possibilitas effectus. 88

lxxii. Pertinet ad actum primum pro-
ximum cause libera rematio impe-
dimenti per actum secundum non
ausse-

aufferibilis.

89

lxxiii. Est, & sufficit prioritas natura-
re causam & effectum inter. 90

lxxiv. Consistit hac prioritas in depen-
dentia effectus à causa, & in inde-
pendentia cause ab effectu. Ibid.

lxxv. Implicat, causam physicam pro-
instante suæ definitionis causare. 91

lxxvi. Causa presupposita physicè exi-
stēs ante suū effectū nequit ab eo vi-
cissim causari quoad primū esse. 92

lxxvii. Nequeunt naturaliter se duæ
causæ mutuo producere quò ad se-
cundum esse 93

lxxviii. Potest id fieri supernatura-
liter. ibidem.

lxxix. Imò idem seipsum producere
quoad secundum esse. 96

lxxx. Possunt supernaturaliter plures
causæ

causa in actu secundo totales influere in eundem effectum. 97

lxxxix. Non tamen actus interni causari à pluribus finibus totalibus. ibidem.

lxxxii. Potest quoq; idē effectus causari diuisim à pluribus causis totalibus. 101

lxxxiii. Omnis causa essentialiter respicit effectum possibilem. 102

lxxxiv. Est quē hic respectus determinatus, ut quocumque effectu implicante implicet causa. 107

lxxxv. CAUSA MATERIALIS sustentatiua est, ex qua fit aliquid, quod mediā passione ipsi causæ inest. 108

lxxxvi. Compositiua, ex qua ut subiecto inexistente fit aliquid. ibid.

lxxxvii. Utroq; modo est verè causa. ibid. lxxxviii:

- lxxxviii. Causa causalitas cause materialis
compositivæ est unio. 110
- lxxxix. Sustentativæeductio. 111
- xc. Sola materia est subjectum inhe-
sionis quantitatis. Ibidem.
- xc. i. Similiter reliquorum accidētium
absolutorum. 112
- xc. ii. Subjectantur tamen ea imme-
diatè in quantitate. 114
- xc. iii. CAUSA FORMALIS est, quæ
per modum determinativæ intrin-
trinseci seu actus constituit ultimò
compositum. 115
- xc. iv. Ejus causalitas respectu effe-
ctus primarij est unio. 116
- xc. v. Respectu effectus secundarij seu
expulsionis veteris formæ est unio,
ut actu movet Deum ad subtrahē-
dum veteri formæ cōcursū suū. 117
- xcvi.

alis
110
111
he-
em.
um
112
ne-
14
na.
n-
mò
115
fe-
6
116
0,
è-
7
vi

xcvi. Formam tribuere effectum for-
malem alicui, est cum eo constituere
aliquod compositum.   ibidem.

xcvii. CAUSA FINALIS est, cujus
gratiâ aliquid fit.   118

xcviii. Est causa realis, id est, non fi-
ctè, sed realiter, etsi non existens
physicè, movens voluntatè. ibid.

xcix. Cognitio representans bonita-
tem finis, quâ talis non est inadæ-
quata vis causatiua.   119

c. Sola bonitas est vis causatiua fi-
nis.   120

ci. Causalitas finis respectu actuum à
voluntate elicitorum est physica i-
storum actuum productio.   122

cii. Respectu actuum elicitorum ab
aliis potentijs causalitas finis est
productio istorum actuum, quatenus
à tali

à tali vel tali volitione imperata.

Ibidem.

*ciii. Effectus finis propriè sunt sola electio, prosecutio & exsecutio medi-
diorum, si Tò cuius gratiâ signifi-
cet, ex cuius amore & desiderio
sunt cætera.* 122

*ciii. Si autem significet, ob cuius
bonitatem sunt cætera, etiam a-
mor finis & gaudium de eo obten-
to est effectus.* 123

*civ. Sola agentia intellectualia agunt
propriè propter finem.* 124

cv. Etiam Deus agens ad extra. Ibid.

*cvi. CAUSA EXEMPLARIS est
forma in mente, quam effectus imi-
tatur ex intentione agentis deter-
minantis sibi finem.* 125

*cviii. Ratio cause idealis consistit
in*

- in cognitione & ejus objecto. 126
- CVIII. Causalitas ejus est actio externa ut directa per ideam internam. 127
- CIX. CAUSA EFFICIENS est, unde est principium mutationis. 127
- CX. Efficiens instrumentalis est, quae est minoris cum effectu perfectionis, vel si est aequalis, non habet vim connaturalem ad eum producendum. 128
- CXI. Instrumentum separatum quoad causalitatem a principali non datur. 129
- CXII. Instrumentum elevatur a principali quandoque per solam ejus assumptionem ad influxum simultaneum. 130
- CXIII. Quandoque recipiendo insuper quid a principali. Ibidem.
- CXIV. Ratio potentiae obedientialis remota identificatur potentiae naturali. 132

CXV. Proxima dicit præterea com-
principium indebitum actu conjun-
ctum potentia naturali. 133

CXVI. Potentia obedientialis passiva
est ipsa potentia passiva naturalis,
quatenus ea respicit agens obedi-
entialiter elevatum. 134

CXVII. Dari potest creatura elevabi-
lis ad producendum quidlibet, quod
specialiter non repugnat. 135

CXVIII. Creatura tamen, quæ de facto
datur, sic non est elevabilis. Ibid.

CXIX. Accidens nequit esse adæqua-
tum principium substantiæ. 138

CXX. Imò & inadæquatum. 141

CXXI. Substantia & in se, & quando-
quæ in subjecto extraneo est princi-
pium adæquatum accidentium. 143

CXXII. Causa efficiens nequit natura-
liter

- liter agere in distans.* 144
- CXXIII. *Supernaturaliter id potest.* 147
- CXXIV. *Idem potest agere in seipsū.* 148
- CXXV. *Simile naturaliter nequit agere actione univocā in passum sibi gradualiter simile.* 149
- CXXVI. *Actio specificatur à principio termino & passo.* 153
- CXXVII. *Actio eductiva & passio sola ratione distinguuntur.* 154
- CXXVIII. *Actio eductiva transiens inhaesivè, est in solo passo.* 155
- CXXIX. *Creatio distinguitur à creato Creatore.* 157
- CXXX. *Virtus creativa, saltem principalis, nulli creature communicari potest* 158
- CXXXI. *Conservatio est influxus causalis, quo res continuat suam existentiam.* 159
- é CXXXII.

- CXXXII. Omnia conservantur im-
mediate à Deo, quandoque solo,
quandoque simul à causa secunda. Ib.
- CXXXIII. CAUSA PRIMA influere
immediate in omnes causarum se-
cundarum operationes. 161
- CXXXIV. Nullam physicè prædetermi-
nat. 163
- CXXXV. Concursus Dei in actu primo est
volitio Dei absoluta, efficax, quo-
ad causas necessarias determinata,
quoad liberas indeterminata. 169
- CXXXVI. Determinatur hic concursus
à creatura ad speciem actus. 172
- CXXXVII. Determinat eam ad indi-
viduum. 173
- CXXXVIII. Nec tamen Deus est causa
peccati. 176
- CXXXIX. Concursus Dei in actu secundo
idè est cum operatione creature. 174

cxl. MOTVS est actus entis in po-
tencia prout in potentia. 178

cxli. Specificatur à principio, passo,
termino ad quem. 181

cxlii. Contrarij sunt motus, quorum
termini sibi contrariantur. Ibidem

cxliii. Contrarijs motibus simul na-
turaliter nihil mo-uetur. Ibidem

cxliv. Projecta mo-ventur ab impul-
su. 182

cxlv. Motus resilientia est ab impul-
su, partim impresso à projiciente,
partim ab obistente, partim à gra-
vitate impulsu. Ibidem

cxlvi. INFINITVM est, cuius sem-
per est aliquid ultra accipere. 184

cxlvii. Quâcunque creaturâ potest
Deus producere perfectiorem. 185

cxlviii. Infinitum categorematicum
implicat. 187

e 2 cxlix.

cxlix. CONTINUUM est, cuius
extrema sunt unum. 199

cl. Non constat punctis inflatis vir-
tualiter tantum diuisibilibus. 201

cli. Neque ex punctis formaliter in-
diuisibilibus. ibidem

clii. Sed ex partibus in infinitum di-
uisibilibus. 203

cliii. Actu inter se distinctis. 209

cliv. Præter quas non dantur in eo
indivisibilia continuatiua, aut
terminatiua. 205, & 207

clv. LOCUS imaginarius est spatium
reale pure possibile, quod nobis ima-
ginamur per modum æris, aut si-
milis alicuius actus in infinitum
diffusi. 211

clvi. Deus verè est in his spatiis. 213

clvii. Locus realis extrinsecus est su-
per-

perficies prima. Et immobilis corpo-
ris ambientis. 214

clviii. Locus intrinsecus, seu ubica-
tio est ratio formalis, quâ constitui-
tur res in ratione existentis hic. 215

clix. Est accidens modale rebus ubi-
catis superadditum. ibidem

clx. Emanatur à re, dum ea primò
producitur, aliàs producitur per
motum localem. 217

clxi. Singula compositi, etiam acci-
dentia, ubicantur ubicationibus
proprijs. 218

clxii. Ubicatio substantie spiritualis
permanens est indivisibilis. 219

clxiii. Plura corpora quanta natura-
liter existere nequeunt in eodem lo-
co: supernaturaliter possunt. 220

clxiv. Supernaturaliter quoque idem
ē 3, corpus

- corpus esse potest simul in pluribus
locis adequatis circūscripti. 221
- clxv. Replicatur corpus per solā pro-
ductionē diversarū ubicationū. 224
- clxvi. Re replicatā, implicat replicari
ejus accidentia certo loco affixa, se-
cus est de alijs. 227
- clxvii. Utraque tamen simpliciter de
re prædicantur in utroque loco. Ib.
- clxviii. Accidentium non conveni-
entium simul naturaliter vel su-
pernaturaliter rei constituta in uno
loco, combinatio simili lege repug-
nat in re replicatā. 230
- clxix. Res cui replicationis fit solū
quasi extrinsecè potentior. 231
- clxx. Implicat rem existere absque o-
mni ubi. 232
- clxxi. VACUUM est locus carens
corpore. 234 clxxii.

- clxxii. Dari nequit naturaliter, sal-
tem ab agente sublunari. Ibidem
- clxxiii. DURATIO creata distin-
guitur à re durante & tempore. 236
- clxxiv. Non distinguitur à conser-
vatione. 238
- clxxvii. Duratio omnis creata est
fluens. 239
- clxxvi. TEMPUS est numerus &
mensura motus secundum prius &
posterius. 245
- clxxvii. Qualis proprijsimè est dura-
tio motus caelestis. 242
- clxxviii. Omnia incipiunt intrinsecè
per primum sui esse, desinunt ex-
trinsecè per primū sui non esse. 244
- clxxix. Implicat, creaturam esse ab
aeterno. 245
- clxxx GENERATIO strictè est mu-
tatio
- é 4

tatio totius in totum nullo sensibili
remanente ut subiecto eodem. 248

clxxxi. Generatio propriè viventis
est origo viventis à vivente,
cōiuncto in similitudinē naturæ. 250

clxxxii. CORRUPCIO est desitio
compositi substantialis, eodem sub-
iecto remanente. 252

clxxxiii. CONVERSIO est transitus
ab uno termino positivo ad alium,
ita ut inter hos duos terminos ra-
tione illius tertij transeuntis possi-
dendi sit pugna. 253

clxxxiv. MIXTIO est miscibilium
per mutuam in se actionem altera-
torum unitio cum forma tertia. 255

clxxxv. AUGMENTATIO est mo-
tus à minore ad maiorem substan-
tiam. 257

CXXXVI.

li
48
is
e,
50
io
h-
52
is
n,
4-
1-
53
m
1-
55
0-
2-
57
vi.

CLXXXVI. Consistit formaliter in produ-
ctione unionis continuatiuae inter
unionem essentialem partis de no-
uo aduenientis & unionem es-
sentialem partis praëxistentis. 159

CLXXXVII. NUTRITIO est motus fa-
ctus ab anima à minore ad mayo-
rem substantiã. uiuentem ex ui-
tali conuersione alimenti. 260

CLXXXVIII. Est successiua & conti-
nua. Ibidem

CLXXXIX. ALTERATIO est mutatio
rei secundum qualitatem. Ibid.

CXC. Intensio qualitatum non fit per
majorem depurationem subjecti à
contrario. 263

CXCI. Nec per amissionem totius
qualitatis imperfectioris, & produ-
ctionem nouae perfectioris. 265

é s

CXCII.

cxcii. Sed per no^ovarum partiū qua-
litas ex eadem subjecti parte edu-
ctarum unitionem inter se & cum
subjecto. 268

cxciii. Gradus intensiōis homoge-
nei sunt. 270

cxciv. Datur in alteratione sepe re-
actio & repassio. 275

cxcv. RAREFACTIO & CON-
DENSATIO non sunt motus ad
majorē vel minorē quantitātē. 278

cxcvi. Nec bene explicantur per in-
tromissionem & expulsionem cor-
pusculorum. 279

cxcvii. Sed sunt motus terminati ad
raritatem & densitatem radicalē,
quæ qualitates determinant ma-
teriam & quantitatem ad majus
minusve spatium occupandum. 281

EX

EX ANIMASTICA.

- i. ANIMA est actus primus corporis organici potētia vitā habentis. 285
- ii. Dividitur univocè & adequatè in vegetativam tantum, in vegetativam & sensitivā tantum, in vegetativam sensitivam & rationalem simul. 286
- iii. In eodē vivente neq; simul, neq; successivè datur plures animæ. 287
- iv. Omnes animæ ejusdem speciei sunt æqualis perfectionis substantialis. 290
- v. Anima rationalis est spiritualis, immortalis, indivisibilis. 292, 294 & 295
- vi. Reliquæ omnes divisibiles. 296
- vii. Sanguis, pituita, atra & flavabilis &c. non animantur. 299
- viii. Capilli, lana, ungues, rostra, squamæ &c. non animantur. 302

- ix. Cerebrum, medulla spine dorsi,
vena, membrana, ossa, cornua,
dentes animantur. 304.
- x. Vita formalis est operatio ex na-
tura sua & ratione termini im-
manens. 305.
- xi. In actu vitali intentionali creato
veniuntur hæc duo, actio & ter-
minus realiter distincta. 309.
- xii. Ambo sunt de essentia hujus a-
ctus. 312.
- xiii. Vegetationes subjiciuntur in so-
la materia. 314.
- xiv. Sensationes brutorum in mate-
ria est formâ simul. ibidem.
- xv. Sensationes hominis in sola ma-
teria in hæsiuè, in anima tantum
informati uè. Ibidem.
- xvi Spirituales uerò ejus operationes
317

- in sola anima informativè & in-*
hæsivè. 315
- xvii. *Potentia vitales, saltem homi-*
nis, non distinguuntur ab anima
realiter. 317
- xviii. *Et si distinguerentur, adhuc a-*
nima immediatè influeret in actus
vitales. 322
- xix. *SENSUS est potentia organica*
cognoscitiva. 324
- xx. *Ex sensibus externis, saltem unus,*
requiritur in animalibus, omnes
quinque in perfectioribus. 325
- xxi. *Sensibile aliud est per se sensibile,*
aliud per accidens: sensibile per se
aliud proprium, aliud cōmune. 326
- xxii. *Implicat, sensum versari vita-*
taliter extra suum objectum. 330
- xxiii. *Dantur species impressæ sensi-*
biles,

- biles, quæ sunt qualitates corporeæ
determinantes & complentes sen-
sum, coëfficientes actum intentio-
nalem. 332
- xxiv. Sensus externi omnes egent his
speciebus. 335
- xxv. Sunt hæ species indivisibiles ex-
tensivè, intensivè, objectivè. 336
- xxvi. Causa earum finalis est sensa-
tio, materialis medium & organum,
efficiens objectum. 339
- xxvii. Visus organum est oculus, fit-
quæ visio in retina. 340
- xxviii. Objectum proprium & adequa-
tum visus est color & lux. 342
- xxix. Distinguitur lux à colore reali
& permanente. 343
- xxx. Auditus organum est auris, fitq;
auditio in tympano. 344
- xxxi. Objectum ejus adequatum est

- sonus. 345
- xxxii. Odoratus organum sunt na-
res, fitque odoratio in carunculis
mamillaribus. 347
- xxxiii. Objectum ejus adequatum est
odor. 348
- xxxiv. Gustus organum est palatum,
principalius tale linguae extremi-
tas. Ibidem.
- xxxv. Objectum ejus adequatum est
sapor. Ibidem.
- xxxvi. Tactus organum diffusum est
per totum corpus. 349
- xxxvii. Objectum ejus sunt varia
qualitates tangibiles. Ibidem.
- xxxviii. PHANTASIA est potentia
materialis cognoscitiva objectorum
omnium sensuum ipsarumque sensationum. Ib.
- xxxix. Res unus est sensus, officio
multiplex. Ibidem.

- xl. Organum ejus in animali perfe-
cto est cerebrum. 351
- xli. Objectum ejus sunt sensuum ex-
ternorum objecta & actus, actus
item proprii. Ibidem.
- xlii. APPETITUS sensitivus est
potentia vitalis materialis, qua
affectivè fertur in objecta tantum
per sensus cognita. 352
- xliii. Datur in omni animante. Ibid.
- xliv. Organum ejus in animali corde
prædito est cor. 353
- xlv. INTELLECTUS est potentia
cognoscitiva, purè spiritualis. 354
- xlvi. Species impressæ sunt intellectui
necessariæ; nisi ipsum fortè obje-
ctum sit intellectui intimè præsens,
maximèque proportionatum. 356
- xlvii. Species hæ non rememorati-
væ
pro-

- producuntur ab intellectu, effecti-
ue concurrente phantasmate. 357
- xlviii. Rememoratiue producuntur
effectiue à solis intellectibus,
quibus preuentibus conseruantur
à solo Deo, dependenter ab intelle-
ctu tanquam causâ materiali. 359
- xlix. Suntque incorruptibiles. Ibid.
- l. VOLUNTAS est potentia spiri-
tualis appetitiua. 360
- li. Ad ejus actum requiritur cogni-
tio. 361
- lii. Quæ tamen non influit in voli-
tionem. 364
- liii. Ut voluntas simpliciter dicatur
libera, non sufficit libertas sponta-
neitatis. Ibidem
- liii. Sufficit tamen libertas contradi-
ctionis, etsi de facto in nobis vo-
luntas

luntas sit quoque libera libertate
contrarietatis. Ibid.

lv. Actus liber est, qui ita procedit à
suo principio, ut positis & manen-
tibus omnibus praequisitis ad ra-
tionem principij proximi, potuisset
non procedere. 366

lvi. Libertas formalis est huic actui
specificati-ve sumpto partim ex-
trinseca. Ibidem

lvii. Implicat omisso pura libera. 371

lviii. HABITUS naturalis est qua-
litas permanens, potentia vitali
superaddita, facilitans eam ad o-
perationes connaturales. 373

lix. Supernaturalis est qualitas su-
pernaturalis per se infusa potentia,
ut eam ad actus supernaturales e-
leuet & aptet. 374

lx.

lx. Subjectum capax habitus est ea
solum potentia vitalis, ad eos so-
lum actus, quæ & ad quos non est
omnino determinata. 375

lxi. Habitus phantastici & intelle-
ctuales sunt collectio specierum re-
memoratiuarum. 376

lxii. Imò & habitus voluntatis pro-
babiliter consistunt in istis specie-
bus & cognitione ab ijs excitatâ,
delectabilitatem vel molestiam a-
liàs ex objecto perceptam viua-
cissimè representante. 378

EX METAPHYSICA.

i. Objectum Metaphysicæ est ens om-
ne ut ens. Pag. i. in Metaph.

ii. Ens

- ii. *Ens acceptum nominaliter est quid aptum existere.* 2.
- iii. *Est hic conceptus perfectè præcisus ab inferioribus.* Ibid.
- iv. *Conceptus quoque differentiarum entis ab ente præscindit.* 4.
- v. *Posito autem, differentias has includere rationem entis, adhuc id non obstat univocationi entis.* 7.
- vi. *Nec obest dependentia unius inferiorum ab altero.* 9.
- vii. *Nec inæqualis participatio entis.* 11.
- viii. *Attributa entis sunt: Unitas, Veritas, Bonitas.* 12.
- ix. *UNUM est indivisum in se, & indivisum a se.* Ibid.
- x. *Neutra harum indivisionum importat:*

portat relationem rationis, aut
quid formaliter negativum. 15,

& 16

x. Unitas individualis & nume-
rica desumitur ab ipsa rei singula-
ris entitate. 19

xii. Unitas formalis est unitas essen-
tia seu natura, quatenus una na-
tura V. G. humana est indivisa
in se, & divisa à qualibet alia
natura V. G. equina.

xiii. Unitas rationis convenit rebus
ab intellectu cognoscente plura per
modum unius. 21

xiv. Identitas sumpta fundamen-
taliter, non distinguitur ab unita-
te. Ibidem

xv. Sumpta formaliter superaddit
unitati relationem rationis. Ibid.

vii.

- xvi. *Distinctio realis positiva non consistit in aliquo positivo vel negativo rebus distinctis superaddito.* 22
- xvii. *Nec est formaliter relatio aeternitatis.* 23
- xviii. *Distinctio rationis est, dum res eadem diversis conceptibus concipitur.* 24
- xix. *Inter distinctionem realem et rationis non datur media.* 25
- xx. *In distinctione rationis non fit precisio objectiva.* 29
- xxi. *Gradus metaphysici ejusdem individui distinguuntur sola ratione ratiocinata.* 32
- xxii. *VERITAS transcendentalis est ipsa intrinseca rei cognoscibilitas.* 34
- xxiii. *BONITAS transcendentalis est ipsa fundamentalis rei appetibilitas.* 36
- xxiv.

xxiv. ESSENTIA rei est id, quod est
primum in unaquaque re, & radix
ceterorum.

37

xxv. Essentia rerum non sunt ab æ-
terno, nec secundum esse aliquod
diminutum, neque secundum esse
reale.

38

xxvi. POSSIBILITAS rei intrinseca
est res ipsa, quatenus non continet
prædicata se in vicē destruentia.

39

xxvii. Impossibile seu ens rationis suo
modo datur in intellectu.

42

xxviii. Solus intellectus, etiam di-
vinus, est suo modo causa entis ratio-
nis.

46, & 47

xxix. PRÆDICAMENTA sunt de-
cem, in ijs statuitur directè ens u-
num per se, reale, totum, &c.

48

xxx. SUBSTANTIA est ens per se

xxxix.

xxx. *QUANTITAS* est accidens
distinctum à substantia, reliquisq;
accidentibus. 51

xxxii. *Ejus* essentia non consistit in
extensione entitativa. 53

xxxiv. Neque in eo, quòd sit apta
mensurare aut mensurari. 54

xxxv. Sed in exigentiâ impenetra-
tionis. 55

xxxvi. *QUALITAS* est accidens di-
stinctum à quantitate bene vel
male afficiens subjectum. 57

xxxvii. *RELATIO* vera realis da-
tur ante intellectum. 58

xxxviii. Ad relationem prædicamen-
talem requiritur terminus pure
terminus, fundamenti & termini
realis coëxistentia. 61

xxxix. *Transcendentalis* nunquam
respi.

cit terminum purè terminum,
quandoque respicit terminum non
existentem. 63

xl. Est fundamento soli intrinse-
ca. 61

xli. Relatio predicamentalis non
consistit in solo fundamento conno-
tante terminum extrinsecè. 64

xlii. Nec est quid fundamento, termi-
no & rationi fundandi superaddi-
tum. 65

xliii. ANGELOS dari est de fide,
ratione non nisi probabili suade-
tur. 69

xliv. Sunt substantiæ creatæ, spiri-
tuales, completæ, simplices, intelle-
ctivæ, ex natura sua incorrupti-
biles. Ibidem.

xlv. Non repugnant Angeli specie
distin-

- distincti, imò tales dantur. Ibidem*
- xlvi. Nec solo numero distincti; tales
dari, est probabile. 70*
- xlvii. Cognoscunt objecta presentia
naturalia intuitivè, futura neces-
saria certò physicè, sed abstractivè:
futura liberè probabiliter. 71*
- xlviii. Secreta cordium ad elicientis
beneplacitum. Ibidem.*
- xlix. Egent speciebus ad res quascun-
que cognoscendas, nisi fortè sint il-
lis unitivè vel identicè presentes,
aut maxime proportionata. 72*
- I. Infunduntur ijs hæ species à
Deo. Ibidem.*
- ii. Mundi hujus in prima creatione
rerum aliarum tunc, quando eæ
existunt intra eorum spheram. 73*
- lii. Locutio eorum consistit in voli-
tione*

litione, quâ loquens vult objectum
à se cognitum alteri innotescere, vi
cujus volitionis infunduntur alte-
ri à Deo hujus volitionis & obje-
cti species. 74

liii. Potest Angelus in instante se mo-
vere ex loco adequato ad proxi-
mum adequatum, non ad distan-
tem. Ibidem

liv. DEUS est intellectio à se. 75

lv. Hunc existere, à posteriori demon-
strari potest. Ibidem.

